

BERGING Piet Pijper was acht toen bommenwerper zich in Niedorper grond boorde

'In de stal zag je een vuurbal'

Door een raam van de koestal zag Piet Pijper (88) het gebeuren: een vuurbal aan de nachtelijke hemel afkomstig van een neergeschoten geallieerde bommenwerper die even later neerstortte in het weiland een paar honderd meter van de boerderij verwijderd.

Winnie van Galen
wvan.galen@mediahuis.nl

't Veld ■ In een paar tellen was het voorbij. Of hij vanuit de stal direct is gaan kijken, Pijper weet het zich niet te herinneren. Wel staat hem nog voor de geest dat hij de volgende dag bij het vliegtuigwrak rondneusde. Het was 'een rommeltje', wat hij de aanblik van het opengereten grasland en de restanten van het toestel samen.

De herinneringen aan het neergestorte toestel zijn actueel gezien de berging van de bommenwerper de komende vier/vijf weken, pal achter de boerderij aan Kanaalweg 5. De voorbereidende werkzaamheden zijn kortgeleden begonnen.

Acht was hij toen de tweemotorige Vickers Wellington bommenwerper van de Royal Air Force zich in de nacht van 22 op 23 juni 1941 in de aarde van de Kostverlorenpolder boorde. Samen met zijn broer waren ze die dag wezen zwemmen in een

smerige sloot, op zoek naar verkoeling. Het was warm die dag. 's Avonds in bed kregen ze vreselijke jeuk. Hun moeder haalde ze eruit en boende hun ruggen in de koestal met koud water totdat de brandende bommenwerper laag boven de grond in een stalraam verscheen.

In een spurt renden ze naar de staldeur om te zien wat zich buiten afspeelde. Later hoorden ze dat een piloot er veilig uit was gekomen en er ergens op het land een laars was gevonden.

Mogelijk was die van de piloot die vier huizen bij de boerderij vandaan had aangeklopt. Heel veel meer weet hij zich van het incident verder niet te herinneren.

Zwijgzaam

Het is lang geleden en hij was nog jong. Daarnaast was iedereen zwijgzaam in de oorlogsjaren, want je wist niet wie je wel en wie je niet kon vertrouwen, zegt hij door de telefoon vanuit het ziekenhuis in Den Helder waar hij herstelt van een wond aan zijn been.

Levendig herinnert hij zich het het nachtelijke geronk van geallieerde toestellen die bombardementen uitvoerden op Duitse doelen. Dat zware geluid van die motoren was in zekere zin angstaanjagend omdat je nooit wist wat er kon gebeuren. De herinneringen aan dat geluid kwamen naar boven tijdens de film Soldaat van Oranje.

„De film was prachtig gemaakt, maar ik vond het vreselijk. Zo echt als het geluid van die zware bommenwerpers was nagebootst. Ik was altijd angstig als dat gebrom over ons huis kwam. Overdag vond ik het leuk om naar militaire voertuigen te kijken, dan was je niet bang. De Duitsers deden toch niks omdat we nog kinderen waren.”

Piet Pijper in het ziekenhuis waar hij herstelt van een beenwond.

FOTO GEORGE STOEKENBROEK

„Ik was altijd angstig als dat gebrom over ons huis kwam

een nieuwe groep.”

Zijn geboorteplek aan de Rijdersstraat heeft hij nooit verlaten. Toen zijn ouders er nog woonden is er een tweede huis op het erf gebouwd waar Pijper en zijn vorig jaar overleden vrouw introkken.

Ze keerden terug naar de boerderij toen zijn (schoon)ouders vertrokken. Destijds stond de boerderij op het grondgebied van Nieuwe Niedorp, later werd het ingedeeld bij 't Veld vertelt de voormalige agrariër die de koeien in 1988 om gezondheidsredenen waarna het bedrijf werd beëindigd.

Pijper: „Wij hadden niet zo'n last van de Duitse soldaten. Die in Nieuwe Niedorp zaten, waren wat ouder. Ze kwamen bij ons geregeld koffie en thee drinken op hun rondje door het dorp.”

Tijdens de hongerwinter van 1944 verbleven er vaak burgers in de boerderij die op zoek waren naar eten. Tussen de tien en vijftien personen per dag waren het er, herinnert Pijper zich. „Ze kregen een warme maaltijd, en de volgende ochtend na een nacht in de koegang te hebben doorgebracht, was er brood voor ze. Daarna moesten ze weg en kwam er

Boerderij gebouwd

De bommenwerper boorde zich in een weiland waar destijds niks stond. De huidige boerderij die aan Kanaalweg 5 staat vlak bij de plek de onheils is gebouwd in de jaren zeventig tijdens de ruilverkaveling, aldus Piet Pijper.

De plek waar de Vickers-Wellington wordt geborgen. ARCHIEFFOTO MARC MOUSSAULT

Een Vickers-Wellington bommenwerper.

FOTO ARCHIEF HANS NAUTA